

e) Por esta razón, las consultas populares no referendarias no pueden ser equiparadas a lo que representa un referéndum porque son una manifestación solemne de la voluntad general o de la soberanía popular imputable al cuerpo electoral cuando se ejerce el derecho de sufragio y en el marco de un proceso electoral en aplicación del artículo 23.1 CE. Sus efectos son sólo los de recoger la opinión de las personas que pueden participar en la consulta, que no tienen por qué coincidir con el colectivo que integra el cuerpo electoral, a los únicos efectos que prevé el artículo 8 de la ley, obviamente sin carácter vinculante.

f) Además de esta diferencia conceptual, la regulación del Título II no es materialmente electoral ni tampoco refleja miméticamente sus características. Esto es así por la definición abierta de los sujetos que pueden participar en función de la naturaleza de cada consulta, por la naturaleza de los órganos encargados de velar por el correcto desarrollo de la consulta y por los otros elementos que integran el procedimiento, que tampoco son electorales. La existencia de algunas similitudes o analogías con el proceso electoral deviene inevitable por la voluntad del legislador de querer dotar a las consultas no referendarias de las máximas garantías para cumplir los principios en que aquellas deben inspirarse.

g) Aunque en el marco de un recurso de inconstitucionalidad no deben considerarse los supuestos hipotéticos de aplicación de la ley cuando esta no es una ley singular o autoaplicativa, resulta procedente defender, a la vista del contenido del recurso, que la misma puede dar cobijo a una consulta sobre el «derecho a decidir» que respete los parámetros establecidos por la STC 42/2014, esto es, que no sea un referéndum unilateral de autodeterminación (cosa que nunca podría ser por su naturaleza «no referendaria») y siempre que no pretenda obviar los procesos de reforma constitucional para la concreción efectiva de la aspiración política que subyace en el derecho a decidir (cosa que tampoco podría ocurrir por los efectos que se anudan a este tipo de consultas según establece la misma ley).

h) Por último la ley no vulnera las competencias del Estado en materia básica local, porque no afecta a las consultas municipales que esa legislación contempla, sino que crea un procedimiento participativo nuevo, alternativo y no sustitutivo.

Por todo ello,

SOLICITA

Que teniendo por presentado en tiempo y forma el presente escrito y por evacuado el trámite conferido, se sirva estimar las alegaciones formuladas y, en sus méritos, dictar sentencia por la que se desestime íntegramente el recurso de inconstitucionalidad promovido por el Presidente del Gobierno contra los artículos 3 a

29, las disposiciones transitorias primera y segunda, y la disposición final primera de la Ley del Parlamento de Cataluña 10/2014, de 26 de septiembre, de consultas populares no referendarias y otras formas de participación ciudadana, y se declare la plena constitucionalidad de los preceptos impugnados.

Barcelona para Madrid, a 16 de octubre de 2014

Antoni Bayona Rocamora
Letrado mayor

4.89. PROPOSTES D'INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR

Proposició de llei de mesures urgents per a fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica

Tram. 202-00062/10

Obertura de la tramitació

Reg. 80789 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 14.10.2014

Acord: de conformitat amb el que estableixen, concordament, els articles 1 al 6 de la Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular, i 100.d i concordants del Reglament, s'acorda d'admetre a tràmit la Proposició de llei de mesures urgents per a fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica; així mateix, de conformitat amb l'article 6.5 s'acorda de comunicar-ho a la Comissió de Control i a la Comissió Promotora de la Iniciativa Legislativa Popular, representada per Mercè Pidemont Pujol, perquè la perfeccioni amb la recollida d'un mínim de 50.000 signatures degudament autenticades, de conformitat amb el que disposa la damunt dita llei.

ILP DE MESURES URGENTS PER FER FRONT A L'EMERGÈNCIA HABITACIONAL I A LA POBRESA ENERGÈTICA

I

Catalunya és una de les Comunitats Autònomes més afectades per la crisi econòmica. Segons l'Institut d'Estadística de Catalunya, més de 200.000 llars tenen tots els seus membres a l'atur, de les quals 95.000 no perceben cap ingrés.

Aquesta situació d'emergència social és especialment greu en l'àmbit de l'habitatge. El sobreendeutament hipotecari, de fet, és una de les problemàtiques més punyents. *Catalunya s'ha convertit en una de les Co-*

munitats Autònomes amb major nombre d'execucions hipotecàries i de desnonaments. Segons dades del Consell General del Poder Judicial, entre el 2008 i el 2013 es van iniciar 98.040 procediments d'execucions hipotecàries. En molts casos, aquest procediments comporten no només la pèrdua de l'habitatge habitual sinó també l'adquisició d'un deute exorbitant amb les entitats financeres. **A la problemàtica de les execucions hipotecàries s'hi afegeixen les dificultats per fer front al pagament del lloguer.** Segons dades judicials, l'any 2013, un 67% dels 16.008 desnonaments que es van produir a Catalunya van estar relacionats amb l'impagament del lloguer.

Aquest panorama de vulnerabilitat habitacional es veu agreujat per l'existència d'un mercat privat de lloguer escàs, car i altament especulatiu i per la manca d'un parc d'habitatge social que permeti real·lotjar les famílies afectades. Segons la Conselleria de Territori i Sostenibilitat, els habitatges de lloguer social no arriben als 30.000 –un 1% del parc habitacional–, front al 18% de què disposen els països de l'entorn europeu. **L'exigua proporció d'habitatges econòmicament accessibles contrasta amb els 448.356 pisos buits** –13% del parc–, que segons l'Institut Nacional Estadística es concentren a Catalunya. En aquest context, **no és d'estranyar que cada cop siguin més nombroses les ocupacions de pisos buits** per part de famílies incapaces de fer front al pagament de l'habitatge.

Alhora, **resulta alarmant el creixement de la pobresa energètica** entesa com la dificultat per fer front a les factures de subministraments bàsics d'electricitat, gas i aigua. Els preus d'accés aquest subministraments s'han tornat inassequibles per a la població. Des de 2008, la llum ha pujat un 60% i l'aigua un 66%. El Síndic de Greuges a *l'Informe sobre La Pobresa Energètica a Catalunya* d'octubre de 2013 documenta els impactes socials, sanitaris i medioambientals de la pobresa energètica, i denuncia el sobre esforç que implica l'acumulació de deutes vinculats al pagament de factures de la llar. El mateix informe recorda que Segons l'Enquesta de condicions de vida corresponent al 2011, a Catalunya hi ha 193.000 llars –un 6,9% del total– que no poden assumir la despesa de mantenir l'habitatge a una temperatura adequada.

Segons dades de l'Associació Espanyola de Ciències Ambientals, només a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, s'ha passat de 27.359 expedients de suspensió del subministrament d'aigua el 2011 a 72.039, el 2012. Les dificultats per fer front al pagament de l'habitatge i la pobresa energètica suposen, fins i tot, la pèrdua de vides humanes.

El creixement d'aquesta situació d'emergència social i l'escassetat dels ajuts que reben les persones afectades contrasten amb els ingents beneficis obtinguts per entitats financeres i empreses de subministraments. Les cinc entitats financeres més grans de l'Estat espanyol –Santander, BBVA, Caixabank, Popular y Sabadell–

van tancar 2013 amb un benefici de 7.674 milions. Cal recordar, igualment, que des de que va començar la crisi les administracions públiques han transferit al voltant de 165.000 milions d'euros a les entitats financeres. L'Informe *Emergència Habitacional en el Estado Español* de l'Observatori DESC i la PAH mostrava com algunes de les entitats que més desnonen són precisament les que han concentrat la major part d'ajudes públiques. La Conselleria de Territori i Sostenibilitat ha xifrat en 80.000 els pisos buits nous a estrenar que resten buits a Catalunya. Aquest diagnòstic es pot estendre també a les empreses de subministrament energètic. Durant els 3 primers trimestres de 2013, l'oligopoli elèctric que opera a l'estat espanyol (Endesa, Gas Natural-Fenosa, Iberdrola, EON Espanya i EDP) va obtenir 7.638 M€ de benefici, el doble que el de les elèctriques europees. Només Endesa, principal empresa distribuïdora de la llum a Catalunya, va declarar 1.879 M€ de benefici l'any 2013.

II

La manca de satisfacció de necessitats habitacionals i energètiques bàsiques contradiu nombrosos compromisos internacionals assumits pel Regne d'Espanya i per la Generalitat de Catalunya.

La *Declaració Universal dels Drets Humans* y el *Pacte Internacional de Drets Econòmics Socials i Culturals*, a l'article 11, reconeix «el dret de tothom a un nivell de vida adequat per a ell i per a la seva família, incloent-hi l'alimentació, el vestit i l'habitatge, i una millora contínua de condicions d'existència».

Segons *l'Observació General nº 4 del Comitè de Drets Econòmics, Socials i Culturals* (DESC) de Nacions Unides, el contingut del dret a l'habitatge comprèn l'accés permanent a «recursos naturals i comuns, a aigua potable, a energia per la cuina, la calefacció i la llum». De fet **el dret a l'aigua i al sanejament es troben reconeguts a l'Observació General nº 15. L'Observació General nº 7**, per la seva banda, incorpora com a **contingut del dret a l'habitatge la protecció contra els desnonaments forçosos**, i l'obligació de **què els poders públics garanteixin el real·lotjament adequat de les persones sense recursos que es vegin afectades per un desnonament**.

Aquests continguts generen diferents tipus d'obligacions per a **les administracions públiques**. En primer lloc, **han de fer «tots els esforços, fins al màxim de recursos disponibles»** per satisfer-los, **atorgant prioritat als «col·lectius més vulnerables»**. En segon terme, han d'assegurar-los no només davant l'administració sinó també front a abusos provinents de particulars. (Observació General nº3).

Molts d'aquests drets i d'aquestes obligacions es troben recollits també a la Constitució espanyola i a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 47 de la Constitució espanyola **reconeix el dret a un habitatge digne**

i el vincula a l'obligació dels poders públics d'impe-dir l'especulació. ***Junt al deure de combatre l'especulació, els poders públics han de garantir que el dret de propietat no s'exerceixi de manera anti-social*** (article 33) i subordina tota la riquesa [...] sigui quina sigui la titularitat «a l'interès general». Aquesta obligació és especialment rellevant tractant-se d'entitats financeres i empreses que presten serveis econòmics d'interès general, sobretot quan han estat beneficiàries d'ajuts i subvencions públiques.

També l'article 5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa que totes les persones tenen dret a viure lliures de situacions «d'explotació i maltractaments», com les que, *de facto*, comporten la manca d'un habitatge digne, el sobreendeutament o la impossibilitat d'accés a subministraments bàsics d'aigua, llum i gas. L'article 30, de fet, determina que «totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat als serveis d'interès general». Per la seva banda, i a l'igual que el Pacte Internacional de Drets Econòmics Socials i Culturals, l'article 42.3 de l'Estatut obliga els poders públics a «vetllar per la dignitat, la seguretat i la protecció integral de les persones, especialment de les més vulnerables».

Ja en el marc de la legislació autonòmica, la protecció del dret a l'habitatge i l'obligació d'eradicar-ne els usos anòmals, incloent-hi l'habitatge buit, està contemplada a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. L'article 4 d'aquesta llei, de fet, determina que el «conjunt d'activitats vinculades amb el proveïment d'habitatges destinats a polítiques socials» es configuri «com un servei d'interès general per assegurar un habitatge digne i adequat per a tots els ciutadans». La Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya, fa el mateix en relació als subministraments bàsics als seus articles 251 i 252.

ARTICULAT

ARTICLE 1. MESURES CONTRA EL SOBREENDEUTAMENT DE PERSONES CONSUMIDORES RELACIONAT AMB L'HABITATGE HABITUAL

1. Les mesures contemplades en aquest article tenen per objecte establir mecanismes destinats a resoldre el sobreendeutament de les persones físiques i les famílies, i en especial els deutes derivats de l'habitatge habitual. Mitjançant la regulació d'un procediment extrajudicial i, si escau, la d'un procediment judicial, per tal de donar solució a la situació de sobreendeutament en què es trobi la persona física consumidora per causes sobrevingudes. Aquesta previsió es basa en el fet que el dret de les persones consumidores té caràcter de dret bàsic i és objecte d'una especial protecció, conforme preveu l'article 121,1 de la Llei 22/2010 de 20 de juliol, reguladora del Codi de Consum de Catalunya.

Aquest procediments es regularan sens perjudici del que estableix la legislació hipotecària i concursal.

2. A l'efecte de la present llei, ostentaran la condició de consumidors les persones físiques que reuneixin les condicions previstes a l'art. 111,2.a de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya.

3. Les persones físiques consumidores que es trobin o es puguin trobar en una situació d'insolvència derivada del pagament de l'habitatge poden iniciar els procediments regulats. Aquests procediments seran aplicables a totes les persones físiques residents a Catalunya.

4. La persona consumidora o qualsevol dels creditors podrà sol·licitar un procediment extrajudicial per la resolució de situacions de sobreendeutament derivades d'una relació de consum. Aquest es gestionarà per les comissions de sobreendeutament, subjectes al procediment administratiu, amb àmplies facultats de decisió atorgades (incloent la capacitat d'establir un pla de pagaments o de reestructuració del deute) i subjectes a la revisió del jutge competent. Es regularà reglamentàriament en el termini de tres mesos el procediment i el funcionament de les comissions de sobreendeutament. El deutor no podrà sol·licitar la intervenció de la comissió de sobreendeutament si es troba immers en un procediment judicial concursal, així mateix l'inici a posteriori d'un procediment d'aquesta naturalesa haurà de ser comunicat a la comissió que acordarà la finalització del procediment iniciat davant ella.

5. En el supòsit que no s'arribi a un acord per la via extrajudicial s'iniciarà un procediment judicial simplificat en el què es buscaran les fórmules adequades per la satisfacció dels deutes. Aquest procediment judicial simplificat s'iniciarà per la persona física consumidora, que aportarà informació completa sobre actiu i passiu, així com una proposta de pla de pagaments. El jutge, analitzades les circumstàncies del sobreendeutament de la persona física consumidora, la seva bona fe, les raons per les quals el procediment extrajudicial no va finalitzar amb acord i el pla de pagament presentat, podrà instar de nou un acord. En cas que no s'assoleixi acord, si en el termini de 2 anys no s'han pogut satisfer els deutes ni s'ha acordat un pla de pagament, s'iniciarà la liquidació dels actius per fer front als deutes. Aquesta liquidació tindrà una durada màxima d'un any i un cop finalitzada el jutge acordarà la cancel·lació del passiu no satisfet.

ARTICLE 2. MESURES PER EVITAR ELS DESNONAMENTS QUE PUGUIN CONDUIR A UNA SITUACIÓ DE MANCA D'HABITATGE

1. Les persones i unitats familiars que tot i aconseguir la dació en pagament continuïn en situació de vulnerabilitat es podran acollir al lloguer forçós de l'habitatge executat durant un mínim de 3 anys.

2. Les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat que no puguin fer front al pagament del llo-

guer podran acollir-se al lloguer forçós de l'habitatge per un mínim de 3 anys, quan aquest sigui propietat de persones jurídiques en les seves diferents formes, en especial entitats financeres i filials immobiliàries, fons voltors, entitats de gestió d'actius, inclosos els procedents de la reestructuració bancària i entitats immobiliàries.

3. Les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat que no puguin fer front al pagament del lloguer d'habitatges propietat de persones físiques gaudiran dels ajuts que evitin el desallotjament.

4. Les administracions públiques es comprometran, en qualsevol cas, a garantir el realotjament adequat de les persones en situació de vulnerabilitat per poder fer efectiu el desnonament.

ARTICLE 3. MESURES PER EVITAR LA POBRESA ENERGÈTICA LIGADA A LA SITUACIÓ D'EXCLUSIÓ HABITACIONAL

1. Les administracions públiques hauran de garantir el dret a l'accés a subministraments bàsics d'aigua, llum i gas de les persones en situació de vulnerabilitat mentre duri aquesta situació i com a mínim durant 3 anys.

2. Com a principi de precaució s'establirà un protocol obligat de comunicació i intervenció prèvia dels serveis socials per tal d'aplicar els ajuts necessaris per a evitar el tall de subministrament, en cas que l'impagament sigui per manca de recursos econòmics de les famílies afectades.

3. Les administracions públiques establiran els acords o convenis necessaris amb les companyies de subministrament d'aigua potable, de gas i d'electricitat per tal d'establir línies d'ajut o descomptes molt significatius en el cost dels consums mínims de les persones en situació de vulnerabilitat.

ARTICLE 4. MESURES PER GARANTIR LA FUNCIÓ SOCIAL DE LA PROPIETAT I IMPULSAR LA CREACIÓ D'HABITATGE ASSEQUIBLE

1. L'Administració decretarà el lloguer forçós a persones o unitats familiars en situació de vulnerabilitat durant un mínim de 3 anys dels habitatges en mans d'entitats financeres i agències associades, fons d'inversió i entitats de gestió d'actius que romanguin en desús o infrutilitzats de manera injustificada durant 2 anys.

2. Aquest procediment s'aplicarà de forma preferent a les entitats financeres i de gestió d'actius que hagin rebut ajuts públics.

ARTICLE 5: DESPESES DESTINADES A HABITATGE

1. La Generalitat garantirà que en els supòsits contemplats als articles 2, 3, i 4 les despeses en matèria d'habitatge i de subministres bàsics no podran comportar més d'un 30% dels ingressos familiars disponibles.

4.90. RÈGIM INTERIOR

4.90.05. PRESSUPOST DEL PARLAMENT

Pressupost del Parlament de Catalunya per al 2015

Tram. 230-00004/10

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió 42, 15.10.2014, DSPC-P 80

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 15 d'octubre de 2014, ha debatut el dictamen de la Mesa Ampliada relatiu al pressupost del Parlament per al 2015.

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 29.3.g del Reglament del Parlament, ha adoptat els acords següents:

a) Aprovar el Projecte de pressupost del Parlament per al 2015 (tram. 230-00004/10).

b) Aprovar l'article següent dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015:

«1. La Mesa del Parlament ha d'incorporar el romanent de crèdit de l'exercici 2014 de la secció PA, servei pressupostari PA 01, als mateixos capítols del pressupost per al 2015.

»2. Els romanents resultants de la liquidació del pressupost del Parlament constitueixen recursos financers propis de la Cambra, l'aplicació dels quals, per atendre necessitats d'ella mateixa, correspon a la Mesa del Parlament.

»3. Les dotacions pressupostàries de la secció PA, servei pressupostari PA 01, seran lliurades trimestralment de forma anticipada, en ferm i al seu nom, per part de la Tresoreria de la Generalitat de Catalunya.

»4. La Mesa del Parlament pot acordar modificacions de crèdit de la secció PA, servei pressupostari PA 01, sense limitacions, la qual cosa ha de comunicar al Departament d'Economia i Coneixement, i pot acordar criteris de vinculació dels crèdits diferents dels establerts per aquesta llei.»

Palau del Parlament, 15 d'octubre de 2014

El secretari quart

David Companyon i Costa

La presidenta

Núria de Gispert i Català